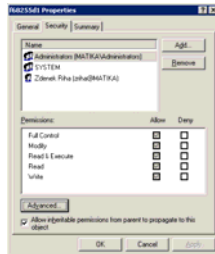

Řízení přístupu

Řízení přístupu

- Funkce pro řízení, který subjekt (uživatel, proces ...) má jaký přístup k určitému objektu (souboru, databázi, tiskárně ...).
- Implementovaná bezpečnostním mechanismem řízení přístupu.
 - Hierarchie
 - ✓ Hardware
 - ✓ Operační systém
 - ✓ Middleware (např. databázový systém)
 - ✓ Aplikace (např. informační systém)
 - Předpoklad implementace
 - ✓ je bezpečně implementovaná funkce „Identifikace & autentizace“
- Kategorie mechanismů řízení přístupu
 - fyzické typicky ochrana off-line uložených archivních kopií
 - logické typicky ochrana on-line uchovávaných dat

Pojmy

- **vlastník dat (owner)**
 - subjekt, statutární autorita odpovědná za daný typ dat, subject
 - za konkrétní data daného typu, za datový objekt, object
- **správce (dat, objektu) (custodian)**
 - subjekt, autorita pověřená odpovědností za bezpečnost konkrétních dat, za bezpečnost konkrétního objektu
- **uživatel (user)**
 - také autorizovaný uživatel, oprávněný uživatel
 - subjekt, mající právo přístupu ke konkrétním datům, ke konkrétnímu objektu

Typy omezení přístupu k objektu

- R, Read Only
 - ano: kopírování, prohlížení, tisk, ...
 - ne: rušení, vytváření, modifikace, ...
- RW, Read/Write
 - ano: kopírování, prohlížení, tisk, ... , rušení, vytváření, modifikace
- X, Execute
 - ano: řízení běhu procesu
 - ne: kopírování, prohlížení, tisk, ... , rušení, vytváření, modifikace
- daný omezením
 - časem pouze v danou dobu
 - místem pouze z ...
 - obsahem interval hodnot (bankovní automat)
 - typem služby e-mail ano, telnet ne

Správa řízení přístupu – modely

- centralizovaná správa řízení přístupu
 - 1 správce všech objektů (IS, Informačního systému)
 - mnoho vlastníků, mnoho uživatelů
 - klad: přísné řízení, konzistentnost
 - zápor: vysoká (časová) režie v (distribuoovaných) IS
- decentralizovaná správa řízení přístupu
 - objekt spravuje jeho vlastník – správce,
 - mnoho vlastníků – správci, mnoho uživatelů
 - klad: snadno dosažitelná vysoká odpovědnost
 - zápory:
 - ✓ obtížnost udržení konzistence komunikace mezi správci
 - ✓ není dostupný okamžitý celkový přehled stavu
 - ✓ hůře se prosazuje bezpečnostní politika IS

Heslo

- heslo, šifrovací klíč
 - všeobecné
 - samostatné pro
 - ✓ čtení, modifikaci, rušení, ...
- každý **objekt** má přiděleno (a) jeho vlastníkem heslo (hesla)
- právo přístupu má subjekt znající heslo
- použito například ke sdílení disků/adresářů v některých verzích MS Windows
- negativa:
 - nelze zjistit kdo všechno má právo přístupu
 - heslo musí být uloženo v programu

Matice přístupových práv

- Matice udávající přístupová práva subjektů k objektům

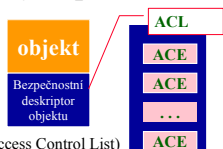
	objektA	objektB	objektC
subjekt1	rw	rx	-
subjekt2	rwX	rwX	rwX

Matice přístupových práv

- Může být i trojrozměrná
- 3. rozměrem je program
- Máme trojice (subjekt, program, objekt) a jim odpovídající přístupová práva
 - (Alice, účetní program, účetní data) má práva {r,w}
 - (Alice, editor, účetní data) má práva {}
 - (Alice, editor, /etc/passwd) má práva {}
 - (Alice, passwd, /etc/passwd) má práva {r,w}
- Dvourozměrná i třírozměrná matice je v praxi tak velká, že je problém s ní efektivně pracovat (ukládat ji, vyhledávat v ní)
 - Tisíce až miliony objektů (souborů)
 - Tisíce až miliony subjektů (uživatelů)
- Matici můžeme ukládat po řádcích či po sloupcích

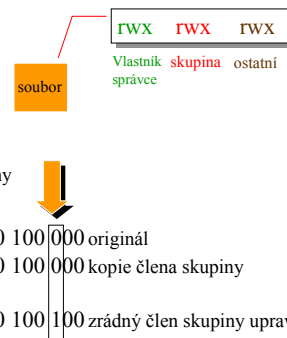
Seznamy přístupových práv

- Ukládáme matici přístupových práv po objektech
- Matice je často řídká, proto ukládáme jen neprázdné prvky
- Seznam přístupových práv objektu – ACL (Access Control List)
- Element přístupových práv – ACE (Access Control Element)
 - prvek ACL
 - přidělení práv přístupu jednotlivému subjektu, skupině subjektů, ...
- Výhoda seznamu přístupových práv
 - modifikaci/zpřístupnění lze omezit na jednotlivce ve skupině
- Nevýhoda seznamu přístupových práv
 - obtížná správa, neefektivní kontrola přístupových práv při přístupu k objektu
 - nesnadné zjistit k jakým objektům má určitý uživatel přístup (například při změně pracovního zařazení)

Implementace ACL – UNIX

- Nelze zamítnout přístup jednotlivci ze skupiny vlastníka
- Ve starších verzích UNIXu mohl uživatel patřit do pouze jedné skupiny
- Nutnost vytvářet nové skupiny uživatelů (může jen root)
- Nelze zajistit důvěrnost:
 - 110 100 000 originál
 - 110 100 000 kopie člena skupiny
 - 110 100 100 zrádný člen skupiny upraví

SUID/SGID programy

- Matice přístupových práv jen dvourozměrná.
- Povolení práv pro určité programy je třeba řešit pomocí SUID/SGID bitů.
- Vlastník programu může nastavit, že program po spuštění bude běžet s právy uživatele/skupiny vlastníka.
- Například program pro změnu hesla potřebuje přístup zápisu do souboru /etc/passwd resp. /etc/shadow. Běžný uživatel však nemá k těmto souborům přístup pro zápis. Proto je program passwd nastaven jako SUID na uživatele root, který do těchto souborů zapisovat může.
- Přístup SUID/SGID není příliš intuitivní. Leniví programátoři píšou hromadu programů, které musí běžet SUID root. SUID programy musí být napsány bezpečně, jejich vstupy (parametry, stdin, proměnné prostředí) nejsou důvěryhodné.

Implementace ACL – moderní UNIX

- Administrátor (root, resp. uživatel s UID 0) má neomezený přístup ke všem objektům, může měnit libovolné soubory, upravovat logy apod.
- Nejen skutečný administrátor, ale i hacker apod.
- Snaha o omezení možností administrátora
 - Nové vlastnosti souborového systému UNIXových verzí odvozených od Berkeley větve
 - ✓ Možnost nastavit dodatečné „flagy“ pro soubory
 - Append-only: lze pouze přidávat data – vhodné pro logy
 - Imutable: soubor není možné modifikovat – vhodné pro systémové soubory
 - Undeleteable – nesmazatelné
 - ✓ Možnost nastavit pro uživatele i skupiny
 - ✓ Nastavuje se při bootu, potom ani root nemůže provádět změny
 - ✓ Je i v Linuxu: chattr pro ext2/ext3 (lze však měnit kdykoliv)

Implementace ACL – moderní UNIX

- Jen trojice rwx pro vlastníka, skupinu a ostatní není dostatečně jasná
- Moderní UNIXové systémy se snaží tyto trojice doplnit skutečnými ACE
 - Tyto ACE obsahují výjimky ke standardním přístupovým právům (výše uvedené trojici)
 - Můžeme tak odebrat právo jednotlivci ve skupině případně přidat právo jinému uživateli
- Tento přístup implementují mnohé komerční UNIXové systémy (např. VAX, ...)
- ACL pro ext2/ext3 existuje již nějakou dobu ve formě nepřilís rozšířených patchů jádra
- ACL pro ext2/ext3 se stalo standardní součástí jádra Linuxu >2.5

Implementace ACL – Windows

- Nejen read, write, execute, ale také take ownership, change permissions, delete pro uživatele nebo skupiny uživatelů.
- Atributy nejen Ano/Ne, ale i AccessDenied, AccessAllowed a SystemAudit (zpracováváno v tomto pořadí).
- Větší možnosti nastavování přístupových práv znamenají možnost přesněji postihnout/implementovat bezpečnostní politiku.
- V praxi však často uživatel přijde, naloguje se jako administrátor (aby mohl instalovat aplikace apod.) a jako administrátor pracuje do ukončení své práce.

Řízení přístupu na čipových kartách

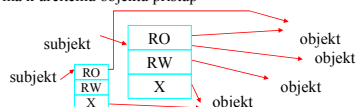
- Řízení přístupu k datům na kartě je tvořeno především řízením přístupu k souborům.
- S každým souborem je svázána hlavička souboru, která určuje přístupová práva k souboru.
- Základním principem řízení přístupu je zadávání PINů a jejich management.
- Přístup k souboru může být například vázán na splnění některé z těchto podmínek:
 - ALW (vždy povolen přístup)
 - CHV1 (nutné zadat PIN uživatele 1)
 - CHV2 (nutné zadat PIN uživatele 2)
 - NEV (přístup nepovolen)

Čipové karty – PIN management

- PINy jsou ukládány v samostatných souborech (EF). Přístupová práva k těmto souborům určují možnost změny těchto PINů.
- Při změně PINu je požadavek provázen starým a novým PINem.
- Počet neúspěšných pokusů bývá omezen. Po překročení limitu (3 – 5) je PIN blokován.
- Pro odblokování je třeba zadat PIN a odblokovací PIN.
- I počet neúspěšných odblokování je omezen.

Seznam přístupových oprávnění

- Seznam přístupových oprávnění (capabilities)
- Ukládáme matici přístupových práv po **subjektech**
- Není žádnou novinkou
- Například: model Multics, IBM AS/400
- Dnes často ve formě certifikátů
- Výhoda seznamu přístupových oprávnění
 - efektivní kontrola přístupových práv při přístupu k objektu
- Nevýhoda seznamu přístupových práv
 - Neschopnost zjistit kdo má k určitému objektu přístup

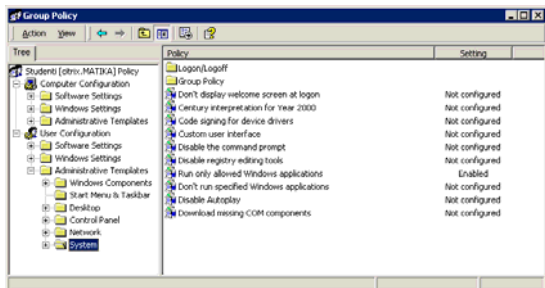

Windows 2000

- Windows 2000 implementují nejen ACL, ale i přístupová práva ve formě přístupových oprávnění.
- Tato bezpečnostní oprávnění mohou převážet nebo doplnit přístupová práva ve formě ACL.
- Bezpečnostní politika je svázána se **skupinami** uživatelů [skupiny (groups) jsou definovány v aktivním adresáři (active directory)].
- „Skupinové politiky“ (“Group policy”) se vztahují na domény, počítače, celé organizace.
- Příklad: Skupinová politika obsahuje seznam aplikací, které skupina uživatelů nemá oprávnění spouštět (např. internet explorer, outlook express, ...). Přístupová práva programu na disku (internet explorer) jsou nastavena na [everybody: rx]. Skupinová politika převáží přístupové práva souboru (aplikace) → spuštění aplikace je zakázáno.

Windows 2000

- Nastavení skupinové politiky

Politiky řízení přístupu

- **volitelný přístup** (discretionary)
 - subjekt – vlastník objektu rozhoduje o tom, kdo má k objektu přístup
 - volitelná ... určuje subjekt–vlastník objektu
 - typicky politika podporovaná operačním systémem
 - ✓ podporuje i operace změny vlastníka objektu
- **povinný přístup** (mandatory)
 - systémová politika nezávislá na vůli subjektů rozhoduje o tom, kdo má k objektu přístup

Volitelné řízení přístupu – výhody

- Jednoduchost, proto malá režie
- Velká vyjadřovací schopnost
- Někdy možné vázat udělení přístupových práv na splnění dodatečných časových, místních apod. podmínek
- Flexibilita

Volitelné řízení přístupu – nevýhody

- Nedostatečná bezpečnost
 - použití pouze přístupových práv není dostatečné v situacích, kdy klademe důraz na bezpečnost
- Není odolné vůči "Trojským koňům"
- Systém se nestará o využití jednou získaných dat
 - např. dám skupině právo čtení na můj důvěrný soubor, nějaký člen si ho zkopíruje a nesprávně nastaví přístupová práva

Spouštění nedůvěryhodného kódu

- Jak se chovat k nedůvěryhodnému kódu, získanému např. z internetu?
- Autentizace kódu, viz např. Authenticode
- Speciální jazyk neumožňující škodlivou činnost (JavaScript)
- Kontrolní programy, které před spuštěním kontrolují kód na škodlivou činnost
 - Obecně nerozhodnutelné
 - V praxi heuristiky antivirových programů
- Spuštění kódu s minimálními uživatelskými právy (např. unixový nobody)
- Omezené prostředí, ve kterém nemá kód přístup k určitým prostředkům („Sandbox“)
 - Např. interpret Javy – Java Virtual Machine – applety stažené z webu (bez přístupu na disk, komunikace možná jen s původním serverem)

Podpora řízení přístupu v HW

- Procesory
 - Úkolem je zamezit komunikaci/ovlivňování procesů jinak než explicitně povoleným způsobem
 - Např. „fence address“ – limit paměti, do nižších adres má přístup jen operační systém
 - Např. „segmentové adresování“ – Adresování formou segment+offset. Segment může měnit jen operační systém (referenční monitor)
 - Např. dva režimy procesoru – autorizovaný a neautorizovaný. V neautorizovaném režimu není možné měnit segmentové registry.
 - Např. „Rings of protection“ – několik režimů činnosti s různými právy. Měnit ring možné jen v režimu ringu 0 (operační systém). Volání rutin operačního systému – změna ringu: GATE
 - Např. vojenské systémy chrání nejen data procesů, ale i metadata (jaké procesy s jakými parametry spuštěné kterými uživateli běží v systému)

Objektové programování

- Přístup k datům může být omezen pouze na explicitně uvedené metody
- Příklad v C++

```
class example {
private:
int counter;
protected:
void add_substract(int);
public:
void decrease(void);
void increase(void);
};
```

Řízení přístupu

- Jedna z nejdůležitějších komponent bezpečnosti jakéhokoliv systému
- Bohužel ne vždy je kód řízení přístupu (referenční monitor) bezchybný. (typicky nedostatečná kontrola nedůvěryhodného vstupu a následný „buffer overflow“)
- Příliš mnoho kódu operačního systému je označeno za důvěryhodný (jádro obsahuje ovladače nejrizičnějších zařízení napsaných programátory řady firem/organizací)
- „Race condition“ – operace ověření přístupových práv a použití práv není atomická (zneužitelné u programů s většími právy – SUID/SGID programy, webové CGI aplikace)
- Trojští koně

Řízení přístupu

- Separace oprávnění – pro vykonání určité akce je potřebný souhlas několika osob (např. velkou bankovní transakci musí podepsat dva bankovní úředníci)
 - Řízení přístupu na úrovni OS (často ani middleware) toto nepodporuje
 - Nutná podpora přímo v aplikačním SW
- Princip nejmenších privilegií – uživatel má právo přístupu jen k takovým objektům, ke kterým z titulu svého pracovního zařazení přístup potřebuje. Počátečně je množina oprávnění malá a postupně se rozrůstá. Žádný uživatel nemá přístup k objektům, ke kterým přístup nepotřebuje.

Otázky?

Příští přednáška 15. 12. 2004 v 18:00

matyas@fi.muni.cz
zriha@fi.muni.cz